

VLAAMS PARLEMENT

ZITTING 1995-1996

OPENBARE COMMISSIEVERGADERING

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUURBEHOUD

VERGADERING VAN DONDERDAG 25 APRIL 1996

Interpellatie van de heer Felix Strackx tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de houding van Aquafin in verband met haar burgerlijke aansprakelijkheid

Interpellatie van de heer Jacky Maes tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het actieplan voor de IJzervallei, het regionaal landschap Westvlaamse Heuvels, het integraal kustzonebeheer en de uitvoering van het Duinendecreet

VOORZITTER : De heer Jef Van Looy

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.41 uur.*

Interpellatie van de heer Felix Strackx tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de houding van Aquafin in verband met haar burgerlijke aansprakelijkheid

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Strackx tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de houding van Aquafin in verband met haar burgerlijke aansprakelijkheid.

De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op diverse plaatsen in Vlaanderen worden op dit ogenblik werken uitgevoerd of voorbereid door Aquafin. Mensen maken zich over het algemeen wel wat zorgen als ze vernemen dat in hun straat en soms dicht bij hun voordeur ingrijpende graafwerken zullen worden uitgevoerd. Dat is normaal, dunkt me. Daarom organiseert Aquafin systematisch informatieavonden voor de betrokkenen vóór de aanvang van de werken. Ikzelf heb zo'n vergadering bijgewoond, en op die avond was het toch merkwaardig dat de woordvoerder van Aquafin heiliger was dan de paus van Rome. Ik paraphraseer even zijn woorden. Hij zei dat er helemaal geen reden tot ongerustheid was : er worden monsters van de bodem genomen, er bestaat geen enkel risico voor schade aan de woning en een plaatsbeschrijving is helemaal niet nodig. Mocht er een probleem opduiken van welke aard dan ook, er is steeds iemand van Aquafin ter beschikking ; we zullen alles doen om u te helpen en we zijn heel soepel, aldus de woordvoerder van Aquafin.

Als er zich op een bepaald moment daadwerkelijk een probleem stelt, dan blijft er van die beloftes jammer genoeg niet veel over. Aquafin wuift alle aansprakelijkheid weg ; brieven van vermeende gedupeerden worden niet beantwoord ; Aquafin stuurt de mensen met een kluitje in het riet en probeert alles op de lange baan te schuiven.

Mensen die dan uiteindelijk ten einde raad een procedure tegen Aquafin inleiden, worden daarenboven nog eens geïntimideerd.

Een voorbeeld van de manier waarop Aquafin klachten van mensen behandelt, is de bouw van een collectorput in de buurt van het station van Aarschot. Daartoe werden damplaten in de grond gehamerd, en werd maandenlang het grondwater weggepompt. In het jargon schijnt dit bronbemaling te heten. Op ongeveer 200 meter afstand van de werken ontstond er schade aan vier woningen. Sommige muren vertonen barsten van bijna twee meter lang en een halve centimeter breed. Vloeren barsten over de gehele lengte van het huis, de deuren gaan nog nauwelijks open en een tuinvijver zakte weg. De klachten van de eigenaars worden ook weer door Aquafin weggewuifd. Aquafin ontkent alle aansprakelijkheid, en voert aan dat de huizen te ver verwijderd liggen van die werken. Het is volgens hen onmogelijk dat zoiets aan de werken te wijten is, want de huizen die dicht bij de werken gelegen zijn vertonen geen schade.

Mijnheer de minister, ik ben geen ingenieur, en ik wil me ook niet uitspreken over de oorzaken en het gevolg van een en ander, maar mijns inziens bestaat er zoiets als resonantiefrequentie. Ik neem aan dat de specialisten van Aquafin hier ook al van hebben gehoord. Dergelijke zaken had men kunnen voorkomen indien de bewoners een plaatsbeschrijving van hun huis hadden laten maken vóór de aanvang van de werken. Nochtans vindt Aquafin een dergelijke plaatsbeschrijving volstrekt overbodig, omdat ze zich bij eventuele problemen toch steeds soepel opstellen. Na maanden hebben sommige gedupeerden nog altijd geen antwoord gekregen op hun brieven aan Aquafin. Eén persoon leidde een procedure in bij de vrederechter en voor de rechtbank zei de vertegenwoordiger van Aquafin tegen die man – en ik citeer : Hoe durft u tegen ons een proces inspannen ! Wij zullen u kapot procederen. Ook op andere plaatsen waar Aquafin werken heeft laten uitvoeren zouden rechtszaken aanhangig zijn gemaakt. Ik wil dan ook van de minister vernemen of hij op de hoogte is van de houding die Aquafin aanneemt

Strackx

tegen personen die menen schade te hebben geleden. Heeft deze houding een invloed op de verhouding tussen Aquafin en de Vlaamse regering ?

Hoeveel procedures zijn er op dit ogenblik aanhangig ? Hoeveel minnelijke schikkingen werden er getroffen ? Kan de schade rechtstreeks of onrechtstreeks ten laste vallen van de Vlaamse Gemeenschap ? Wat gebeurt er indien Aquafin zich met zeer veel schadevergoedingen geconfronteerd ziet ? Is Aquafin voldoende verzekerd ? Hoe staat u, mijnheer de minister, tegenover een systematisch opmaken van een plaatsbeschrijving vóór de aanvang van de werken ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal de interpellatie van de heer Strackx rechtstreeks overmaken aan de NV Aquafin. Ik heb informatie ingewonnen om pertinente antwoorden te kunnen geven op uw vragen.

Ik wens ook te verwijzen naar de interpellatie van de heer Cannaerts, die me begin februari vragen heeft gesteld omtrent de gedragscode die Aquafin met de buurtbewoners heeft afgesproken. Zijn invalshoek betrof vooral de handelaars die hinder ondervonden bij de werken, maar het thema was ook breder dan dat. Ik verwijs dus ook naar dat antwoord van begin februari.

Ik denk dat het voor Aquafin duidelijk is dat er met de omgeving voorlichtingsvergaderingen moeten worden gehouden, en doorgaans gebeurt dit ook met de lokale besturen. Dat neemt niet weg dat ik niet de gegrondheid ontken van de bezwaren die u op grond van uw persoonlijke ervaringen te berde brengt. Het lijkt me toch gevaarlijk te veralgemenen, al hebt u dit niet gedaan. Mij lijkt dit een uitzondering te zijn, die weliswaar niet te rechtvaardigen is. Als dit werkelijk is gebeurd, werden de regels duidelijk niet gevolgd.

Door Aquafin zijn er in 1995 op ongeveer 298 lokaties werken uitgevoerd. Op basis van overleg worden er een aantal voorzorgsmaatregelen genomen. Die gedragscode moet vanaf april 1996 worden gerespecteerd. Voor Aquafin de werken start, is er op vrijwillige basis een plaatsbeschrijving – als er terecht klachten zijn, zal dat niet op vrijwillige basis kunnen blijven gebeuren. Deze plaatsbeschrijving geldt ook voor woningen die binnen de invloedssfeer liggen.

Aan de andere kant wordt gelijk welk werk door omwonenden soms aangegrepen om schade aan een eigendom in te roepen. Dat wordt bijna als een systeem gehanteerd, want men weet maar nooit of het zal lukken. Op dit vlak moet degene die de klachten ontvangt ook een zekere kritische ingesteldheid hebben.

Er is dus een plaatsbeschrijving, en aan de hand van grondonderzoeken en plaatsbezoeken moet men nagaan of er een invloed van de werken kan worden vastgesteld. De plaatsbeschrijving kan ook geen invloed hebben op de wijze waarop achteraf al dan niet een schadedossier kan worden ingediend. Het is niet omdat het niet in de plaatsbeschrijving is opgenomen, dat er achteraf door de betrokkenen geen schadedossier kan worden ingediend.

In 1995 zijn er in totaal 894 aangiften gedaan over schade aan eigendommen. Die aangiften werden door de dienst Verzekering van Aquafin als volgt behandeld. Bij elk van deze dossiers worden eerst door Aquafin de nodige inlichtingen ingewonnen en wanneer er een mogelijk oorzakelijk verband is, wordt ook de verzekeringsmaatschappij aangesproken die een expert aanduidt. Die gaat dan de grootte van de schade na, het oorzakelijk verband tussen de gebeurlijke schade en de werken en ook de fout of nalatigheid uit hoofde van een van de partners die aan de werken heeft deelgenomen.

Op basis van dit onderzoek wordt al dan niet een vergoeding uitgekeerd. Het grootste deel van de schadedossiers wordt afgehandeld via een minnelijke schikking.

Wat de individuele dossiers betreft, worden we pas op de hoogte gebracht indien de betrokkenen een gerechtelijke procedure inzetten. Het gerecht bezorgt ook een afschrift van de processtukken aan de minister die verantwoordelijk is voor het Vlaams Gewest met betrekking tot deze werken. We informeren daaromtrent onze juridische dienst en ook de NV Aquafin die op zijn beurt een advocaat aanstelt.

De relatie tussen Aquafin en het Vlaams Gewest is geregeld door onder meer de beheersovereenkomst die het Vlaams Gewest met Aquafin heeft. Met betrekking tot de schade die ontstaat bij de uitvoering van werkzaamheden door aannemers, is in deze beheersovereenkomst uitdrukkelijk voorgeschreven dat Aquafin zich dient te verzekeren tegen aansprakelijkheid ter zake. Die bepalingen worden ook nageleefd. In principe vallen ook geen schadevergoedingen ten laste van het Vlaams Gewest, vermits er een verzekering bestaat.

Wat het aantal procedures betreft : op dit ogenblik lopen er 214 gerechtelijke procedures. In de veelheid van werken, in het vierde jaar waarin Aquafin werkzaam is, zijn er dit naar verhouding nog niet zoveel. Hierin zijn niet alleen schadeclaims begrepen, maar ook procedures met betrekking tot bouw- en milieuvergunningen. Er zijn een aantal belanghebbenden die procederen tegen afgeleverde bouw- of milieuvergunningen. Dit is een soort van preventieve actie om te verhinderen dat er ergens werken gebeuren.

Sinds 1991 zijn er van de 2954 aangiften aan de verzekering 62 percent – 1837 gevallen – afgehandeld. Daarnaast

Kelchtermans

zijn er een negental minnelijke schikkingen in een gerechtprocedure getroffen – in vier gevallen werd afstand van het geding gedaan. Ook zijn er 30 procedures afgelopen. Aquafin is de jongste vier jaar op kruissnelheid, dus het is niet te verwonderen dat deze cijfers inzake afhandeling vrij klein zijn.

U stelde me ook de vraag of de schade ten laste kan vallen van het gewest. Er is dus een verzekering, maar de theoretische mogelijkheid bestaat dat de verzekering gevallen van heirkraft inroept. Dan zijn er schadeclaims die niet gedekt zijn, waar de NV Aquafin theoretisch toch gehouden is te betalen. Het is dus niet onmogelijk dat het Vlaams Gewest dan verantwoordelijk wordt gesteld. Er zijn wel voldoende buffers ingebouwd zodat Aquafin dit zelf kan opvangen. Tot nu is dit nog niet gebeurd, maar theoretisch kan het wel.

Ik denk dat ik daarmee op de vragen heb geantwoord. Ik zal deze interpellatie ook overmaken aan Aquafin en uitdrukkelijk om hun reactie vragen. Die zal ik dan aan u overmaken.

De heer Felix Strackx : Mijnheer de minister, één zaak heb ik niet goed begrepen : de plaatsbeschrijving. Wie maakt, op verzoek van de omwonenden, eigenlijk die plaatsbeschrijving op ?

Minister Theo Kelchtermans : Normaal gezien maakt Aquafin vóór de aanvang van de werken een vrijwillige plaatsbeschrijving op. Er bestaat geen verplichting maar dit is nuttig om discussies te vermijden. Iedereen binnen de invloedstraal kan zich in die plaatsbeschrijving laten opnemen. Deze beschrijving is echter geen noodzakelijke voorwaarde om een schadedossier in te dienen.

De heer Felix Strackx : Dat begrijp ik wel, maar dit is toch zeer recent. Op de vergadering die ik bijwoonde op 5 maart vond Aquafin dit allemaal overbodig.

Minister Theo Kelchtermans : De informatie die ik opgevraagd en gekregen heb, is voor een deel mee in de gedragscode opgenomen.

De heer Felix Strackx : Wat de invloedssfeer betreft, ik herhaal het, ik ben geen ingenieur. De vastgestelde schade bevindt zich op 200 meter van de werken, Aquafin zegt dat daar niets kan gebeuren. Maar het gaat om vier aanpalende woningen, en ik kan me voorstellen dat de schade niet toevallig is.

Minister Theo Kelchtermans : Ik spreek me daar niet over uit.

De heer Felix Strackx : Ik wil ook de manier waarop Aquafin daarmee omgaat, aanklagen. Aquafin vond de afstand van de werken tot de schade te groot en daarmee was voor hen de zaak gesloten. Het moet toch mogelijk zijn dit te vermijden door een betere communicatie ?

De voorzitter : Wenst nog iemand het woord ?

De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Aquafin had voor iedere zaak een eigen schadevaststelling gepland. Eigenlijk zou dat verstandig zijn, omdat men op die manier elke vorm van discussie achteraf vermijdt, zodat het tegensprekelijk is. In veel gevallen gebeurt dit al, niet door Aquafin, maar door de verzekeringsmaatschappij van de aannemer. Die doen dat automatisch, het staat in het verzekeringscontract van de aannemers. Voor Aquafin zou het een kleine moeite zijn zich hierbij aan te sluiten, door in de beheersovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en Aquafin een artikel in te lassen. Nu doet men het alleen bij grote en belangrijke werken.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Voor gebouwen op een afstand van 50 meter zal de plaatsbeschrijving sowieso gebeuren. Voor de rest moet het gemeentebestuur een aanvraag indienen. Normaal gezien reageert Aquafin daar positief op. De situatie hangt ook af van de informatie die de gemeente aan de bevolking verstrekt.

Minister Theo Kelchtermans : Ik zal de suggesties mee overmaken aan Aquafin. Hier werd ook terecht opgemerkt dat de aannemers de werken uitvoeren en niet Aquafin zelf. Ik neem aan dat uw geval zeer specifiek is, mijnheer Strackx, en ik zal daarover om uitleg vragen. Maar het is niet aan de minister om overal te arbitreren, de normale procedures moeten worden gevolgd. Het is zeker niet gepast de bewoners informatie te onthouden of tegen te werken.

De voorzitter : Wenst nog iemand het woord ?

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Jacky Maes tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het actieplan voor de IJzervallei, het regionaal landschap Westvlaamse Heuvels, het integraal kustzonebeheer en de uitvoering van het Duinendecreet

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Maes tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over het actieplan voor de IJzervallei, het regionaal landschap Westvlaamse Heuvels, het integraal kustzonebeheer en de uitvoering van het Duinendecreet.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, in de beleidsbrief van de minister komt het begrip duurzaam beleid geregeld voor. Die onderbouw is goed en noodzakelijk. Duurzaam beleid heeft vooral te maken met continuïteit en afspraken. Daarom mijn interpellatie en enkele vragen omtrent het concrete verloop van een aantal afspraken.

In het kader van de vijf bestaande ecologische impulsgebieden bestaat het actieplan voor de IJzervallei sinds 1992. Het staat ook bekend als het plan Otter en wordt tegenwoordig vrij veel in de pers wordt vernoemd. Het is het eerste Vlaamse ecologische impulsgebied en dit is ontegensprekelijk zeer positief. Er is de uitbaggering van de Blankaartvijver geweest, er is de bouw van de slibvang, er is het waterzuiveringsprogramma van de Handzame Vaart en de uitbreiding van het natuurreservaat De Blankaart. Iedereen is uitermate tevreden over de uitvoering van deze werken. Het werk is nog niet af, de IJzervallei kent nog vele problemen. Diezelfde toestanden zullen zich trouwens ook voordoen in de andere ecologische impulsgebieden.

Wat scheelt er nog in de IJzervallei ? De uitbaggering van de Handzame Vaart, de erosie, de waterkwaliteit en de verhouding landbouw-milieu. Om al deze doelstellingen te verwezenlijken moet het nodige geld worden vrijgemaakt en moet personeel worden geëngageerd. Vandaar ook dat ik refereer aan een duurzaam beleid en aan continuïteit. Impulsgebieden hebben momenteel zekerheid tot 1996. Het kabinet van de minister gaf gelukkig zijn goedkeuring aan het natuur-educatief centrum De Otter, aan het baggeren van de Steen en Oude Sluisvaart en zal ook overgaan tot de aankoop van het slibbekken de Nieuwe Stede. Dat is uitstekend, gejuich alom, maar wat gebeurt er na 1996 ? Het einde van het jaar nadert met rasse schreden. Is er geen behoefte aan een meerjarenplanning ? Daarin zouden zeker een aantal maatregelen moeten worden besproken : ondersteuning en begeleiding in de zones met een natuurlijke handicap, een sluitende regeling voor de waterbeheersing in de Handzame-vallei, de aanpak van de erosie, de ontwikkeling van de groene beken en het herstel van het waterbergingsvermogen van de broeken, een gericht aankoopbeleid, de verdere uitbouw van het recreatief gebruik van de IJzervallei, van de Blankaart en de Viconia-kleiputten met sportvisserij, wandelen en fietsen, en verder de uitbouw van een beheerslandbouw. U ziet dat zich talrijke vragen aandienen. Wat is uw visie op de verdere werking van het ecologisch impulsgebied de IJzervallei ? Wat gebeurt er met de andere ecologische impulsgebieden ? Welke middelen stelt u ter beschikking op korte en op lange termijn ? Welke opdrachten krijgt het impulsgebied op korte, middellange en lange termijn ? Wat vindt de minister van de idee om een juridische verankering in het nieuwe decreet over natuurbehoud in te schrijven ?

Het tweede deel van mijn interpellatie handelt over het regionaal landschap Westvlaamse Heuvels. Het project ligt de milieubeweging en tal van mensen na aan het hart. De provincie West-Vlaanderen, de gemeenten Ieper, Poperinge, Menen en Heuvelland hebben daar het voortouw genomen en een proefproject op poten gezet. De evaluatie is positief, iedereen is blij met het opzet. Om een duurzaam beleid te intensifiëren is een erkenning en ondersteuning door het Vlaams Gewest onontbeerlijk, anders gaat al het geïnvesteerde geld en alle moeite verloren. De erkenning en ondersteuning moet ook financieel tastbaar zijn. In 1996 werd het contract verlengd met 1 jaar ; op het einde van het jaar kunnen er problemen ontstaan. Dat zorgt bij alle betrokken instanties voor onzekerheid, men durft geen beslissingen meer te nemen. Nochtans moeten er beslissingen worden getroffen : over een beleid ten aanzien van de erosieproblematiek, over de ondersteuning en voorlichting inzake een duurzaam landbouwbeleid, over de uitbouw van het toeristisch netwerk en over de begeleiding van de evolutie van GNOP's naar concrete projecten. Deze vier punten zijn noodzakelijk.

De voortzetting van het regionaal landschap vraagt geen engagement van 1 of 2 jaar, maar van meerdere jaren. Ook dat zou in het nieuwe decreet over natuurbehoud een juridische verankering vinden. Hier heb ik ook een aantal vragen bij. Welke middelen krijgt het regionaal landschap ter beschikking ? Dit jaar, volgend jaar ? Wat zijn de toekomstige opdrachten van het regionaal landschap ? Wat zijn uw intenties voor een juridische verankering in het nieuwe decreet ? Komt deze verankering er in 1997 ? Zoniet, wat zal er dan gebeuren in 1997 ? Komt er ook een overleg met de gemeenten en provincies om een vijfjarenprogramma vast te leggen ?

Het derde luik van mijn interpellatie behelst het integraal kustzonebeheer. Men moet toegeven dat, wat de kust betreft, er een aantal duurzame initiatieven zijn genomen die vandaag ook hun nut bewijzen. U hebt samen met uw voorganger daarin het voortouw genomen. De heer De Batselier heeft in het verleden omtrent het integraal kustzonebeheer een werkgroep opgericht. We stellen vast dat diverse administraties zich buigen over het beheer van deze kustzone, maar voor het duurzame beleid – waar u voorstander van bent – is er ook een coherent en samenhangend beleid nodig. Het is absoluut noodzakelijk dat dit gebeurt in de vorm van een of andere werkgroep die hierover samenkomt ; vandaar mijn vraag om afspraken te maken in dit verband zodat er een vervolg aan dit concept kan komen.

Mijn vragen aan de minister omtrent het kustzonebeheer zijn dan ook de volgende. Wat is de visie van de minister inzake integraal kustzonebeheer. Welke concrete initiatieven worden hieromtrent gepland ? Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken ? Welke instanties zullen instaan voor de coördinatie en de uitvoering ? Wanneer

Maes

komt de werkgroep samen ? Dit zijn mijns inziens toch wel een aantal belangrijke vragen.

Tot slot, mijnheer de minister, wat is de stand van zaken van de uitvoeringsbesluiten van het Duinendecreet, meer in het bijzonder de schaderegeling voor de kleine eigenaars, de eigenaars van één perceel. Aan de kust is er ongerustheid omdat dat uitblijft. Ik denk dat onze geloofwaardigheid als politici op het spel komt te staan als we daar verder geen werk van maken. Vandaar dat ik dus vraag welke de timing is in verband met de procedure. Wanneer mogen we de uitvoeringsbesluiten verwachten ? Hoever staat het met die uitvoeringsbesluiten ? Wat is de stand van zaken wat betreft de terugkoopprocedure en de terugkoopplicht van de hogere overheid voor de grotere percelen ? Hoever staat het met de mogelijke koppeling van de aanvraag om terugkoop aan het opheffen van het bouwverbod ? Ik meen dat het Duinendecreet volledig zou worden uitgehold indien de inertie aanleiding zou geven tot het opheffen van het bouwverbod. Dit probleem verdient vandaag alle aandacht en het zou goed zijn indien we daarop doelgerichte antwoorden kunnen krijgen.

De heer Van Mechelen is nu niet aanwezig, maar ik zou hem toch willen danken voor het feit dat er zo spoedig is gereageerd op mijn voorstel om het ecologische impulsgebied en de IJzervallei te gaan bezoeken. Dat zal dus volgende week vrijdag gebeuren. Ik denk dat het bezoek ter plaatse ook noodzakelijk is om een beter zicht te krijgen op deze belangrijke projecten, en zeker ook om er meer begrip voor te krijgen. Dit bezoek zal veel misverstanden uit de weg ruimen. We zullen immers ook ter plaatse kunnen vaststellen dat milieu en landbouw niet noodzakelijk vijanden moeten zijn, en ook niet noodzakelijk natuurlijke vijanden zijn. Ik denk dat het bezoek voor iedereen verrijkend zal zijn. Ik hoop dan ook dat iedereen aanwezig zal zijn.

Mijnheer de minister, ik weet dat dit heel wat vragen zijn, maar ik denk dat het noodzakelijk is.

De voorzitter : Wenst nog iemand het woord ? (*Neen*)

Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, de interpellatie handelt over drie of zelfs vier thema's : de impulsgebieden, de regionale landschappen, het geïntegreerd kustzonebeheer en dan als vierde, vooral informatief, de verdere maatregelen met betrekking tot het Duinendecreet.

Wat de twee eerste betreft, zou men zich daar vrij gemakkelijk vanaf kunnen maken door het oude adagium in te roepen dat men een minister beoordeelt op zijn beleidsdaden en niet op zijn beleidsintenties. Men vraagt voortdurend welke zijn visie is, wat de intenties zijn, wat men van

plan is om te doen. In die zin is het dus eigenlijk vooruitblikken zonder dat ik de absolute garantie kan geven dat het ook dat verloop zal kennen. Er zijn immers nog een aantal onzekerheden die ik niet zelf in de hand heb.

Inzake de ecologische impulsgebieden is continuïteit zeer belangrijk. Ik heb trouwens al meermaals in het verleden gezegd dat ik de beleidsdaden van mijn voorganger in dat verband bijzonder positief vind en dat ik zijn beleid dan ook wil voortzetten. Wat dat betreft, is er dus geen discussie.

Aan de andere kant zijn er ook vragen inzake de overbruggingsperioden, de financiële middelen die daarvoor moeten worden ingezet. Het is dus zo dat de intentie bij mij wel degelijk aanwezig is, maar of ik morgen groen licht krijg van – onder meer – de Inspecteur van Financiën is niet absoluut zeker. Ik zal hem in ieder geval het dossier voorleggen.

Wat de vijf ecologische impulsgebieden betreft, zijn er dus verlengingen van het dossier in voorbereiding om de periode te overbruggen. We zullen in dat verband ook rekening houden met de evaluatie die gemaakt is door de administratie over de werking van deze verschillende ecologische impulsgebieden. We zijn dus van plan de verlenging van deze ecologische impulsgebieden voor te stellen. Dat wil dus zeggen dat er financieel ook tussentijdse maatregelen moeten worden genomen. Ons voorstel zou zijn – ik zeg u dit onder het voorbehoud dat het licht op groen wordt gezet bij de tussenstappen die ik zelf ook nog moet zetten – dat we dit concept voor ongeveer drie jaar verlengen. In dat verband denk ik dat ik u kan geruststellen wat de intentie betreft. Ik hoop dat het uiteindelijke resultaat ook zo zal zijn. Vanzelfsprekend geldt dit eveneens voor de vereiste financiële middelen die we hiervoor ter beschikking willen stellen.

In verband met de regionale landschappen stelt u ook de vraag op welke manier we dat juridisch beter zullen kunnen verankeren. Er is een decreet op het natuurbehoud in voorbereiding. Hoe het precies moet worden geformuleerd, is nog niet uitgemaakt ; of het nu ingeschreven wordt als ecologisch impulsgebied of onder een andere benaming of rubriek. Rekening houdend met de evaluatie die gemaakt wordt over de werking, is het natuurlijk wel vanzelfsprekend dat de essentie ervan ook in het decreet een structurele regeling krijgt. Daarover kan geen discussie bestaan.

Ik herhaal echter dat dit decreet momenteel in voorbereiding is. Mijn voorganger heeft daarover een ontwerp neergelegd. We zijn dus momenteel bezig – ook in uitvoering van het Vlaams regeerakkoord waarin deze decretale regeling wordt aangekondigd – uitvoering te geven aan deze passus van het regeerakkoord. Ik kan dus niet zeggen wat het uiteindelijke resultaat van dit decreet zal zijn,

Kelchtermans

maar de essentie van het ecologisch impulsgebied zal erin overeind moeten blijven.

In verband met het regionaal landschap – specifiek naar de Westvlaamse Heuvels – zal dit dus, zoals ook geldt voor het geheel van de regionale landschappen, in het decreet Natuurbehoud een structurele regeling moeten krijgen, zeker wat de essentie betreft. Hoe we het dan specifiek zullen formuleren en wat de nuancering zal zijn, hangt samen met de evaluatie die is gemaakt van de werking van de regionale landschappen. Ook hier stelt zich een probleem van overbruggingskredieten omdat men moet vermijden dat de werking stilvalt indien het decreet niet tijdig operationeel zou zijn. Dit zou best wel eens kunnen. Bijgevolg moeten we dus ook die tussenliggende perioden opvangen. Momenteel wordt dat ook voorbereid. Er is een overbruggingskrediet voor één jaar, waar we per project regionaal landschap 2 miljoen frank uittrekken.

Wat het integraal waterbeheer betreft, het kustzonebeheer, ook daar heb ik geen moeite om het beleid van mijn voorganger voort te zetten. Ik heb met mijn voorganger daaromtrent, toen vanuit Openbare Werken, afspraken gemaakt in verband met integraal waterbeheer, dus veel ruimer dan kustzonebeheer. Men bekijkt kustverdediging zodoende niet als een zuiver technische aangelegenheid ; men heeft van bij het begin ook de meer ecologische imperatieven die zich bij dit soort van aanpak aandienen, willen betrekken bij de volledige problematiek van kustverdediging. Te lang is de kustzone alleen bekeken vanuit het aspect veiligheid, en te weinig vanuit ecologisch beheer. Vandaar dat op dit vlak een aantal beleidsondersteunende studies, die vroeger nog zijn gestart, ook nu nog doorlopen. Het gaat hier onder meer over een ecosysteemvisie voor de Vlaamse kust, die als wetenschappelijke ondersteuning moet dienen voor een duurzaam beheer en gebruik van strand, slik en schor, duin en binnenduinrand. Dat document wordt verwacht in de periode van de komende zomervakantie. Er is ook een verwervingsplan in voorbereiding voor de kustduinen en de binnenduinrand. Dit moet toelaten om op relatief korte termijn de belangrijkste gebieden langs onze kust als natuurreservaten te verwerven en ook te beheren. Ook dit is als concreet initiatief in voorbereiding, en dit als gevolg van de vroegere afspraken inzake het integraal kustzonebeheer. Er is ook een watervoorzieningsplan voor de kust dat de mogelijkheden moet onderzoeken om de grondwaterhuishouding van het duinen-ecosysteem te herstellen.

In de toekomst zal er ook een studie worden gemaakt naar het macro-bentos van de kust en de Vlaamse Banken ten behoeve van de ecologische bijsturing van een kustverdedigingsproject van de Franse grens tot Koksijde. Er is, ten tweede, ook nog een haalbaarheidsstudie gepland met betrekking tot een partiële ont dijking van het staats-

natuurreservaat De Westhoek in De Panne ten behoeve van de vorming van een natuurlijke strand-duinovergangszone. Er is, ten derde, ook een onderzoek naar de mogelijkheden van de aanleg van een kunstmatig schiereiland langs een van de strekdammen van de voorhaven van Zeebrugge, teneinde een alternatieve broedplaats te bieden voor de momenteel in de voorhaven aanwezige, internationaal belangrijke broedkolonies. En er is, ten slotte, ook de aanduiding als staatsnatuurreservaat van het strand van Heist-West, waarvan de procedure nog dit jaar zal worden gestart. Dat zijn dus allemaal elementen die deel uitmaken van het integraal kustzonebeheer.

De middelen hiervoor zijn momenteel nog niet vastgelegd, maar vermits men nu in de ontwerpfase zit, zullen in overleg met Openbare Werken in de begroting voor 1997 daarvoor zeker middelen moeten worden ingeschreven. Momenteel is die interkabinettenstuurgroep volop in discussie, ook wat dit geïntegreerd kustzonebeheer aangaat. We zijn ter zake dus bezig met de discussie omtrent de aanduiding en inrichting van integrale kustreservaten. Dat zou dus een nieuwe categorie van beschermde zones worden in de perimeter waarvan alle maritieme alsook terrestrische componenten van het kust-ecosysteem van zandbanken en zee, over strand en duin, tot polder moeten worden opgenomen.

Wat dan de laatste vraag betreft ; men zegt mij dat er twee lokaties in aanmerking komen voor de aanduiding van integraal kustreservaat. Enerzijds is dat het complex Westhoek-Cabour en anderzijds dus ook de IJzermonding te Nieuwpoort. Er is nog geen vaste timing, maar ik verzeker u dat we zullen proberen om dit nog voor het reces af te ronden. De stuurgroep zal heel binnenkort worden samengeroepen.

Wat dan de schaderegeling van het Duinendecreet betreft. Het ontwerpbesluit waarnaar u vraagt en dat dus ook de geloofwaardigheid in stand moet houden, wordt momenteel besproken. Dat is ook al door mijn voorganger voorbereid. Het zal in de loop van de maand mei – al of niet in aangepaste vorm, conform de discussies die momenteel nog lopen – aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. We zullen dan zien of er daaromtrent een akkoord kan worden bereikt. Dat is dan een principiële goedkeuring. Het moet dan nog wel naar de Raad van State en indien dit nodig zou blijken, moeten ook nog andere adviezen worden gevraagd. Ook de terugkoopplicht van de particuliere eigenaars moet worden geregeld in dit uitvoeringsbesluit. Ik herhaal : als ik dit in mei aan de Vlaamse regering kan voorleggen, dan zou het kunnen dat dit – bij gunstig advies van de Raad van State – in september of oktober operationeel is.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Ik ben aangenaam verrast door de onderbouw van het kustbeleid zoals u dat in de toekomst

Kelchtermans

verder wilt uitvoeren. Aan de andere kant moet ik wel zeggen dat we voortdurend die duurzaamheid zullen blijven evalueren om te zien of uw woorden ook in daden worden omgezet. Ik hoop – en ik geloof ook – dat dit werkelijk zo zal zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

We gaan verder in besloten vergadering.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 12.16 uur.*
